

Poštarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

God. XXII

U Samoboru, 15. kolovoza 1925.

Br. 16

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i naživo u Samoboru

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrtuju, daje se zaista popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Veliki dani. Hiljadugodišnjica i Spesokolski slet.

Medjusobno se nalaze vrlo razdaleko Duvanjsko polje, ležeće na razmedji Dalmacije, Bosne i Hercegovine, i lijepa Zagrebačka gora, podno koje romoni brza Sava u gornjem toku svome.

U davno vrijeme, prije 1000 godina, u srednjoj se je Dalmaciji nalazio najsvijesniji dio hrvatskoga naroda, jezgra njegove slobodne države. Na Duvanjskome polju se je jednog srećnoga dana slegao silni narod, uz plećate brkajlije puno nježne ženskadije, kopljanici i sabljaši sa sjajnim kacigama i na vatrenim konjima; uz oružanu pak silu još nepregledno mnoštvo pitomoga seljačkoga i radnoga naroda, predvođena popovima bradajlijama, na čelu snajstarijim i najobjubljenijim hrvatskim biskupom Grgurom Ninskim. Oni se s razdraganim narodom iz svega glasa raspojaše: „Slava va višnjih Bogu, koji te prikaza narodu kao kralja velika i moćna“. Okruniše naime hrvatskom kraljevskom krunom najljepšega i najzaslužnijega između sebe, dotadanjeg kneza Tomislava, zor-junaka, koji je bio strah i trepet te slavni pobjednik svih dušmana hrvatskoga naroda.

Poslije hiljadu godina se evo daleko od Duvanjskoga polja, u bijelome i ponosnome Zagreb-gradu, podno Bijemena, slegao upet silan narod, kulturni i plemeniti, predvođen najbiranijima između biranih svojih sinova i kćerki, da obnovi uspomenu onoga velikoga dana i događaja od prije hiljadu godina. Na čelu se nalazi cvijet mlađe hrvatske generacije, uriješene snažnim mišicama i odvažnim srcima, koja krepko biju pod crvenim košuljama, dočim se u glavi pod hrvatskim crvenkapama roje samo misli posvećene domovini, njezinu napretku i veličini.

Prema poznatoj Sokolskoj devizi: „Pa bio tvrd li' dalek put, Sokoli ne žale trud“, doživjesmo ono, čemu do sada nije bilo primjera ni pametara, da nas pohodiše mila braća čak iz prekoceanskih krajeva, podvrgavajući se golemim tjelesnim i financijskim žrtvama. To je od njih dično i divno, a nama slatko i preutješno te im nezmjerno hvalimo.

Zdravo, hrvatski Sokoli, sinovi slobode, reprezentanti poletne misli i snage!

Pravi Sokol mora neprestano težiti za mogućim usavršivanjem kao otačbini, kao građanin, kao čovjek: tijelo jačajući, duh oplemenjujući, sebe disciplinujući, narod preporadajući.

Hrvatsko nam Sokolstvo mora postati i ostati najuzvišenijom, najozbiljnijom i najmilijom općenarodnom organizacijom, da pripomogne hrvatskomu narodu do kraja ispuniti od Providnosti mu namijenjenu veliku misiju, krasnomu narodu u krasnoj domovini.

U to ime, braćo Sokoli i sestre Sokolice, zdravo, i bog nam pomogao!

Naše ceste.

O našim općinskim cestama mnogo se već pisalo u «Samoborskom Listu». A pisali su i mnogi dopisnici zagrebačkih novina. U zadnje pak vrijeme često nalazimo dopise koji se dotiču ovog pitanja u zagrebačkom «Jutarnjem Listu».

U svim se ovim dopisima kritizira u prvom redu nesnosna i velika prašina, kojoj su izvršeni putnici, od kolodvora do Trga a i oni koji idu dalje prema Gornjem Kraju. Vele da bi te ceste valjalo dobro urediti, postrugati prašinu pošujunčiti i dakako po koji put dnevno polijati.

Mora se priznati da je trg. poglavarstvo dalo u proljeće ove ceste pročistiti i navozi ih sa grubim šljunkom iz našeg dolomitnog pješčanika. Nu to sve ne koristi. Od Gornjega Kraja, kroz Trg Kralja Tomislava, pa Perkovčevom, Zagrebačkom ulicom do kolodvora v. z. dnevno stotine teških kola drva, pijesak, gips itd. isto ovim ulicama prolaze i razni teretni automobili natovareni ciglom, pijeskom, drvi itd. Nije dakle čudo da je ovaj šljunak u kratko vrijeme pretvoren u prah, koji se diže u oblacima kada po njem prolaze kola, pa je upravo nemoguće u to doba ovim ulicama prolaziti pješacima. Ovo osobito vrijedi za ulice od kolodvora pa do Perkovčeve. Padne li obilna kiša to se ovaj prah pretvara u blato, pa je opet teško po ovima voziti, a prelaz preko njih skoro je nemoguć.

Time je u prvom redu dokazano, da šljunak iz pješčanika nije podesean za posipavanje i uređivanje cesta po kojima prolazi ovaj veliki teret. Tuj bi trebalo doskočiti na neki drugi način. Ne bi li bilo shodnije da se za ove ceste šljunak uzme iz Gradne, koji je držimo ipak nešto tvrdji i jači. Time bi se postiglo dvoje. Pročistila bi se matovičina Gradne, a uslijed toga bila bi i manja opasnost poplave, kada Gradna naglo nabuja, a s druge strane, ceste bi se laglje popravljale i uređivale, kada bi se ovaj šljunak na ove navlačao. Čim bi pak ceste bile tvrdje manje bi bilo prašine, a naravski i kritike i tužbe na istu. — Stavljamo g. načelniku i trgovišnom poglavarstvu na raznišlanje.

Vjekoslav Norčić:

Kapela sv. Helene.

Pod konac 15. stoljeća morali su cistercite ostaviti Hrvatsku pred sve većom turskom silom i potražiti si drugdje sigurnije zaklonište. Njihovi posjedi predjoše u vlast zagrebačkoga kaptola, a s njima i posjed i crkva sv. Helene. Uspomena na cistercite sačuvala nam se u usmenoj predaji, koja kaže da se opat njihov — imenom Jakopec — vozio u četveroprežnoj kočiji k sv. Heleni u toplice. Narod je cistercite zvao «srakari» poradi njihove crno bijele odjeće.

Bivša cistercitska crkvice sv. Helene i posjedi bili su kroz čitavo 16. stoljeće do početka 17. vlasništvo prepoziturne B. Dj. Marije u Zagrebu. Budući da je prepošt BI. Dj. Marije imao i onako silne dohotke, a biskupsko sjemenište dosta loše, to je god. 1621. biskup Petar Domitrović ispostolavao, da su cistercitski posjedi prepoštu oduzeti te dani sjemeništu za lakše izdržavanje klerika. G. 1662. imalo je sjemenište ondje tri vinograda u brijegu Jelenščaku. Osim toga imalo je pravo ondje pobirati desetinu, koju su nekoć cistercite pobirali. Tako je na pr. sjemenišni ravnatelj Andrija Vinković 1662. zabilježio u računima, da je od desetina sv. Helene ostavio ondje za potrebe crkve 6 kabli

III. HRVATSKA SLETOVKA

*Smjelo, hrabro leti Soko,
S ponosom mu sjaji oko,
Mišice mu žari sila,
Hrvatska ga vodi vila!
Oj sokolska časna mati, g.
Vijek su s Tobom svi Hrvati!*

*Sokolska je danas slava,
Kruni Kralja Tomislava,
Tisuć ljeta svijest, rada,
Ponosa i svijetlih nada
Pripjev.*

*Hrvat sam si sudbu kroji,
Uspjeh si slavne broji,
Sokol će mu simbol biti,
U slobodi gnijezdo sviti.
Pripjev.*

*Silnom Snagom Sokolova
Nek zaori pjesma nova,
Pjesma novih tisuć ljeta,
Glas Hrvata — ponos svijeta . . .
Pripjev.*

Ovu je Sletovku spjevao vrli Samoborac Sokolaš gosp. Stjepan Hrčić. Uglazbio ju je pak mladi naš muzičar tajnik «Hrv. pjevačkog Saveza» g. Rudolf Matz.

Domaća vijesti.

Povećenje spomen kapelice sv. Jelene
obavit će se dne 18. kolovoza t. j. na sam god sv. Jelene Križarice. — U nedjelju dne 23. služit će se sv. misa u 10 sati.

Samoborska štedionica za nova zvona
Na molbu odbora zaključilo je ravnateljstvo štedionice, da će mjesto svog prinosa za nabavu novih zvona sama nabaviti jedno zvonu u vrijednosti do 10.000 D. U ovaj lijepi čin naše štedionice mogli bi se ugledati mnogi naši imućnici, pa bi tad Samobor skoro došao do novih zvona.

Za Langova zakladu
za pomaganje oskudne školske djece darovala je gdja Kahalin 50 Din. umjesto vijenca na odar pok. gosp. Franji Novoselu.

Za kapelicu sv. Obitelji u Lipovcu
darovala je milost. gdja Gabrijela Bahovec 100 Din.

i 8 pinta vina. Na svečane zgode, kao na dan sv. Helene i godišnjicu posvetila, znali su onamo poći i pitomci zagreb. sjemeništa da dvore i pjevaju kod službe Božje. U sjemenišnim računima od g. 1663. stoji zabilježeno, da je dne 22. svibnja potrošeno 1 for. 60 novč. za one, koji su onamo išli na svečanost. Isto su tako išli pitomci sjemeništa onamo na 9. nedjelju po Duhovima, kad se slavila godišnjica posvetila. Sa sobom su poneli kruh i vino. Još su — osim pilića koje su ondje morali dobiti — potrošili 60 novč. Do kada je kapela ova ostala pod vlašću sjemeništa, to ne znamo. Jerbo je taj posjed sjemeništu bio od ruke i teže se mogao nadzirati, to je ono sve pomalo prodavalo samoborsku ostavštinu cistercita. Najdulje si je zadržalo vinograd, koji je također g. 1904. prodan braći Filipec u Samoboru. Tako se je raskomadao nekadanji posjed cistercitski. Dohotke od svote dobijene za taj posjed uživa još i danas nadbiskupsko sjemenište, kako to izriječkom spominje dijecezanski šematizam. Sa nekadanjim posjedom sv. Helene bila je spojena i čast prepozita S. Helene de Samobor. Kao nosioci te prepoziturne smatrali su se zagrebački klerici, jer su bili vlasnici cistercitske imovine u Samoboru. Zato se još oko g. 1864. govorilo, da klerici imaju radi toga pravo da nose palume; od te godine

Naša kupališta

Prošavše nedjelje bio je lijep i vrući dan, pa je iz Zagreba došao velik broj izletnika već prvim ranim vlakom u Samobor i okolinu. Kako je sunce žarko pripeklo čitav dan, svatko je žudio da se u našim kupališnim bazenima rashladi. U hidropatskom kupalištu zaposjednute su bile sve kabine skoro kroz čitav dan, a isto tako i u Šmidhenovom sumpornom kupalištu, gdje su nekoji ostali paće od jutra pa sve do mraka Pogotovo jer tamo dobiju u biletu dobra topla i mrzla jela te izvršno hladno piće. Izletnicima su ovi bazeni za kupanje mnogo miliji i od kupanja u Savi, osobito onim koji dolaze sa djecom, jer su sigurniji, da se djeci štogod ne dogodi a sunčanje je još mnogo ugodnije jer ne moraju sjediti na golome pjesku već u mekanoj zelenoj travi.

175 godišnjica varaždinske garde

Dne 2. o. mj. proslavila je varaždinska građanska poveljna četa, kao historijska vojna institucija, koja je utemeljena godine 1750. svoju 175 godišnjicu. — K ovoj proslavi odaslalo je naše Vojno-veteransko društvo bana Jelačića, jedan odio sa zastavom pod zapovjedništvom g. Franje Bastijančića st

† Franjo Novosel,

obrtnik, koji je za vrijeme svjetskog rata nastradao, zadobivši tešku bolest, došao je u Samobor tražeći lijeka i odmora. Neumoljiva smrt učinila kraj teškim njegovim patnjama, te je preminuo u najljepšoj dobi 27. godini svoga života. Sprovodu prisustvovalo je brojno naše građanstvo. — Laka mu zemlja!

Prevozilo ga auto

U Samobor dolazi dnevno vrlo mnogo automobila i moticikla s izletnicima, a i prolaze oni koji putuju u Sloveniju ili preko Plješivice. Nedjeljama i blagdanima ovaj je promet osobito velik. Neki auti voze ali kroz mjesto takovom brzinom, koja nije dozvoljena, pa nije čudo ako se dogodi nesreća.

U Nedjelju poslije podne vozio se u svom autu g. A. F. usman, draguljar u Zagrebu, te je kod zavoja iz Šmidhenove ulice prema Trgu kod kuće g. dra. Oreškovića povozio ovdašnjeg obrtnika g. Falzaria st. Prvi kotač auta prešao je preko prsiju g.

klerici ih više ne nose. Ta čast kao titulatura još sveudilj postoji, ako se i ne popunjuje, te se navodi u šematizmu medju ostalim prepoziturama zagrebačke nadbiskupije pod imenom «praepozitura s. Helene de Samobor».

Sada je red, da rečemo koju i o tom, kako je izgledala kapela sv. Helene. O tome možemo govoriti samo od vremena, kad je kapela došla u vlast zagreb. sjemeništa, jer otprije nemamo nikakvih vijesti. Sigurno je, da je bila zidana u gotskom slogu poput ostalih crkvi 13. stoljeća i dalje. Kad je g. 1622. katedralni arhidjakon Benedikt Vinković obavijao u Samoboru kanoničku vizitu, pohodio je i kapelu sv. Helene. U zapisniku kaže, da je kapelu prije posjedovao biskup, koji ju je posve zapustio. U ovakovom stanju našao ju je i Vinković, pak predložio biskupu, da dade tu i onako veliku kapelu (tanta machina) radije na pol porušiti i samo polovicu pristojno obnoviti nego ovako zapuštinu ostaviti na sablazan naroda. Sva je prilika, da se na Vinkovićev predlog nije nitko gnuo, budući da ju je 8. svibnja 1630. našao u još gore stanju. Tada je bila cijela ruševina poput kakve staja. Nekoliko godina kasnije ipak ju je sjemenište dalo popraviti po svome prelektu Gasparu Vrbanicu.

(Nastavit će se.)

Falzarja te mu prelomio 3 rebra, a osim toga zabolio je teže i zjede na glavi i ruci. G. Falzariju pružio je prvu pomoć g. dr. Anger a onda je prevezen odmah u Zagreb na kliniku na daljnje liječenje, gdje se još i sada nalazi.

Vlasnik auta preslušan je odmah po trg. redarstvu i pridržan na policiji do drugog dana, kada je predan kr. kot. sudu, koji je vodio daljne izvide. G. Fussman upravljao je sam autom prem da po vlastitoj izjavi nema šoferskog ispita.

Trgovišno bi poglavarstvo moralo dati načiniti nekoliko napisa po našim ulicama, kojima su upozoruju vozači automobila, kojom brzinom smiju voziti kroz mjesto, kako to imade svako pa i najmanje mjestance u Sloveniji, a osobito pak treba da su označeni opasni zavoji ulica. Svakoga prekršitelja trebalo bi redarstvo zabilježiti i protiv njega podnijeti prijavu i osjetljivo globiti. To bi bio najbolji lijek protiv nagle vožnje a i očuvanje od nesreća

Dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Samoboru.

pristupio je kao član utemeljač g. Petar Šaban.

Dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Bregani

darovaše prigodom zabave u novcu sljedeća gg. Kalin Josip 250 Din., Dobrovoljno vat. društvo u Samoboru 200 D., Bišćan Josip 50 D., Franjo Jelinek 30 D., Alfred Stiene 25 D., N. N. 20 D. Filipec Ženka 20 D.

Po 10 Dinara gg. Gjuro Obad, N. Sirovca, Todić, M. Razum, N. Regović, Nikola Čebušnik, Viktor Regović, Nikola Fanjek, Strmali Franjo, Bračun Ana, Sečan Alojs, A. Rumančić, Martin Šver, Brce Anton, Milivoj Petak, Kos Franjo, Grebnar Mirko, Stiene Matijaš, Matijašić Franjo, Horvat Eva, Vilim Kiepach, Bišćan Milan, Mijo Rozjan, Marko Tončak, Orgat Jela, Kall Alojs, po 5 Din. Franjo Obranić, N. Halužan, Ivan Medved, N. Vuković, Medved, Čitarović, Miko Orgat, Noršić Josip, Petrić Anton, Celizić Magda.

po 3 dinara darovaše Anka Bošnjak, Kristof Miko, Celizić Ivan, Matijašić Miško, po 2 dinara Bišćan Andro, Husta Mijo, Jazbinski Juro, po 1 dinar Ignac Kos, Bortas Mato.

K POSVEĆENJU KAPELICE SV. HELENE.

18. VIII. 1925.

I lepše neg kakov slavičkov glas
ze šumice glas se je vjavil.
Vre dugo ga ni bilo čuti pri nas,
vre dugo nas ni tak pozdravil!

Samo čula je čuli povedati znala,
kak davna su, davna vremena,
da tu je negda kapelica stala,
kapelica — »Sveta Helena«.

A sad je tu znova! I čuti je zvon!
Sad je tu, kaj smo dugo želeli!
I Bog nam daj — a dober je On! —,
kaj Ga molimo v svojoj kapeli!

H. O.

Sokolstvo.

Polazak na Svoobodski staj u Zagrebu.
Vježbači Hrv. Sokola u Samoboru polaze u Zagreb, več. 14. o. mj. sa večernjim vlakom u 6.30, tako da mogu 15. prisustvovati kod pokusne vježbe, koja će biti u 6 sati u jutro. — Sastanak u Sokolani točno u 6 sati

Sve ostalo članstvo sa fanfarom polazi iz Samobora 15. u 6.30 u jutro. Svaki član i članica mora ponesti sobom u vrećici 5 kg. z:mlje iz staroga grada. Članovi u odorama koji će sudjelovati u povorci, moraju biti posve propisno obučeni (osim običnih crnih cipela druge nesmiju nositi, jer će biti iz povorke isključeni).

Zajednički objed naručen je za članstvo u gostionici Samoborca g. Vodopivca, Medulićeva ulica br. 7. te stoji po osobi 20 Din. — Novac za objed ima se unaprijed uplatiti blagajniku bratu Saureru.

Zemlja za mogilu

uzeta je dobrohotnom dozvolom g. Švarca kod nekadanjeg dvorca Wiznera-Livadića, gdje je g. 1833, spjevana žarka hrvatska budnica »Još Hrvatska nij propala«. — Ostala je zemlja uzeta iz nutrinje staroga samoborskoga grada.

Sokolata izložba

Za sletsku izložbu poslao je samoborski sokol 22 slike, sve z doba od kada Sokol u Samoboru postoji, te koje su kod raznih zgo:da snimane.

Predmete za mogilu.

Prema pozivu Saveza Hrv. Sokola sabrano je i u Samoboru nekoliko naših savremenih predmeta, koji će se spremati u mogilu u Maksimiru. — Medju tim se nalazi povijesna knjiga g. Vjekoslava Noršića »Samobor-grad«, koja opisuje stari naš grad i njegove gospodare. — Bogumil Toni: »Samoborska narodna garda« (1848.-1851.) — Osim toga više predmeta izradjenih po našim obrtnicima, Tako Tvornica Pavlica: lančić, koga je izradio Komar; Pavao Nežić, limar: ljevak i cjedilo za čaj; Pavao Božić, tokar: pipu; udova Peršin: par malih opanaka; Jakob Komočar, košarač: jednu košaricu; Aleks Tkaličić, romenar: 2 novčarke, 1 torbicu i 2 gužve; Laić Gjuro, licitar: srce; P. Wagner, Tvornica Voštane robe: 1 ukrašenu svijeću, 12 nakita za bor iz voska; Gjuro Domin, licitar: 2 ukrašene svijeće; Josip Unterlas, pečar: 1 glineni okvir sa slikom starog samoborskog grada; Tvornica štapova bar. Allnocha: 3 štapa i 3 držala za ženske suncobrane; Saurer Hinko drvorez: čunić u obliku vikingške ladje; J Füz, industrija kožnatih stvari: ručnu torbicu za gospo:dje; Mavro Neuman, tvornica koža: 2 parci kože; S Šek: Samoborske razglednice.

PROSVJETA.

Milan Zjalić: Crkvena muzika.

Gosp. Milan Zjalić odličan je poznavalac naše crkvene glazbe. Pozna je u detalje i osjeća za nju istinski i toplo. Jednako kad piše ili raspravlja o njoj, ili kad sjeda za orgulje, da prati pjevački zbor. — Njegov je ukus za zvukove muzičke harmonije potpun i profinjen, a njegova je ljubav za glazbu općenito požarata. Ona je dala i njegovu najnoviju knjigu: Crkvenu Muziku. U njoj pisac podaje jasnu sliku o historiji, razviku i sadašnjem stanju crkvene muzike. Bio je sretno ruke nesamo u izboru gradje, nego i u načinu i sistemi, kojom nam je izložio predmet. Ništa nije nategnuto, ni preopširno ili što bi ispadalo iz okvira. Zato se i čita knjiga lako i prijatno, i ne će biti nikome žao, što za njom posegne, da se uputi u stvar i da sazna za sva ona nastojanja, koja su išla za tim, da i u nas crkvena glazba dodje do svoga progressa.

Auktor je razvijelio gradivo na šest dijelova. S time je nastala knjiga preglednija i

i samo dobita na svojoj vrijednosti. Ona će korigirati mnogi krivi pojam, što ga često ljudi imadu o crkvenoj muzici i navratit će gdje:kog na ispravno gledanje u oblast ove vrste glazbe.

Knjiga govori o razvoju crkvene glazbe uopće, onda napose u nas Hrvata, a ima bilježaka i o ljudima, koji su radili na njoj i u našem Samoboru. (Livadić, Herović, Vanjek, Lang, Kraljević i dr.) Već i to ima biti razlog, da i Samoborci posegnu za njom.

S knjigom g. Zjalića dobili smo prvo djelo, u kome je cjelovito obradjena crkvena glazba, i mi na lijepom uspjehu možemo g: piscu samo čestitati.

Planinarstvo.

U nedjelju dne 23. o. mj. priredjuje naša podružnica izlet na Hum (kod Zidanog mosta) sa silaskom na Trbovlje — polazak iz Pod: susjeda u 6 sati u jutro a povratak u 22 sata na večer, vozna pristojba za tamo i natrag, 35 D. — koja se polaže unaprijed kod blagajnika gosp. Komparea. Da li će se u Pod: susjed putovati pješke ili kolima to će se članovima objaviti u petak 21. o. mj. putem društvenog ormara, našto se članovi upozoruju. Vodja puta drug. Komparea.

Športske vijesti.

Na lakoatletakom meetingu »Viktorije«

koji se održavao 2. o. mj. u Zagrebu, nastupio je medju ostalom lakoatletskom elitom i naš uvaženi športista gosp. Milan Švarić za Šp. K. »Okid« te se plasirao u bacanju klada na drugo mjesto.

Hrv. Šp. Klub »Samobor« — Šp. Klub »Croatia« (Podsused) 1 : 2 (1 : 0)

2. o. mj. odigrali su gornji klubovi na igralištu Šp. Kluba »Croatia« nogometnu training utakmicu, koja se svršila zasluženom pobjedom bolje momčadi. Momčad »Samobora« igrala je ovaj puta s nešto manje poštivosti i borbenosti, a kraj toga se opazilo da je tehnički i taktički slabo dotjerana. Trebalo bi posvetiti više pažnje i traininga tehničkoj izobrazbi pojedinih igrača, jer će se samo onda moći provesti kombinatorna i korisna igra. Najbolji dio momčadi je halves linija, koja kako u navali tako u obrani radi marljivo. Unutarnji trio navale pokazao je nekoliko kombinacija, dok su krila zakazala potpuno. U obrani istakao se goalman Bedenko, koji je ujedno bio najbolji momak »Samobora«. Backovi imali su ovaj puta loš dan. Nijesmo od njih vidjeti ni jedan čisti odbojni udarac, nego su se samo polgravali s loptom, te i goalovi idu na njihov račun. »Croatia« goji bolju skupnu igru, ali opet ne takovu, kakovu bismo od jedne drugorazredne momčadi htjeli vidjeti. Momčad je brza, ustrajna i tehnički dosta dotjerana. Najbolji su im igrači bili backovi, koji su se istakli lijepom i korisnom igrom. Sama igra vodila se u premoći »Croatie«, tek na momente trgnuo bi se i »Samobor« naprijed. Goalove polučili: za »Samobor« Praturšperger, za »Croatiju« lijevo krilo i desna spojka Corneri 6 : 2 za »Croatiju«. Sudač gosp. Senjarić nepristran.

Ove nedjelje odigrali su Hrv. Šp. Klub »Samobor«, Šp. Klub »Croatia« (Podsused) i Šp. Klub »Ferraria« (Zgb.) u Podsusedu nogometne utakmice po cup systemu. Za prve pobjednike bili su izdriježani »Samobor« i »Ferraria«. Pobjednik igra s »Croatijom«. Igralo se 3 put po 30 minuta.

Ferraria — Croatia 0 : 0

Premda je »Croatia« nastupila s brojnim rezervama ipak se je pokazala ravnopravnom, a na mahove i boljim protivnikom od »Ferrarie« koja se je tekar sada snašla potpuho. Obe obrane bili su najbolji dijelovi momčadi. Sudač gosp. Senjarić.

R.

Priposlano.

Gospodinu Filipu Šimec

Samobor.

U nijednom broju od izašlih »Samoborca« nikad i nigdje nisam spomenuo Vaše poštovano ime i osobu, a kamoli »mislio Vas izvrći javnom ruglu«

Nepojmljivo mi je zašto, zašto Vi mene potežete za jezik prišivavajući meni nešto što u »Samoborcu« ni bilo nije

U mojoj koncilijantnoj i najpristojnijoj polemici sa mojim prijateljem M. K. u »Samoborskom listu« broj 13 od 1. VII. t. g. spominjem i konstatiram samo na jednom mjestu da je u zastupstvu protiv prihvata prijedloga bio jedan jedini glas, a i taj glas sam imade elektriku. Niti tu ne spomenuh Vaše poštovano ime ni osobu, pa tako nisam »mislio Vas izvrći ruglu«

Zašto istrčavate pred rudo, ne marim ispitivati.

Oprostite, moje je skromno osvjedočenje, a to mi potvrđuju svi s kima sam došao u doticaj da svi izvodi u Vašem »Priposlano« nisu plod Vašeg osobnog naziranja.

Sama stvar je takove naravi, da je apsolutno vrijedna i poželjna javne kritike i polemike, ali u tom slučaju ne na'azim za shodno upestiti se sa Vašim poštovanim priposlanim u polemiku.

Nu ako ste to Vi napisali »ne radi mene već radi Vaših izbornika« kad već to niste na sjednici iznijeli predlažem Vam, da sazovete javnu skupštinu Vaših cijenj. izbornika i moju malenkost, pa ćemo na toj javnoj diskusiji sva naša opažanja, predloge, protuprijedloge, razloge i proturazloge, kritiku i protakritiku, lijepo mirno i stvarno raspraviti, vjerujte da je stvar toga vrijedna, a tako će

i Vaši cijenj. izbornici imati zgođe slušati i utjecati u javnu raspravu o jedno po Samobor velevažno pitanje uvoda elektrike, a na toj ćete Vi osobno Vaše nazore zastupati a na meni će biti, da li ću kadar biti ove protur. z'oz'ma pobiti.

Većeslav Prohaska.

*) Za članke pod ovim naslovom uredništvo ne odgovara.

Svježe mlijeko

prodaje se dnevno, a primaju se i mjesečne mušterije.

Jakob Štamberger.

„Remington“

pisači stroj, rabljeni, ali u posve dobrom stanju prodaje se jeftino. — upitati u upravi našeg lista

Vinska preša velika masivna dobro usčuvana prodaje se. — Adresa u pravi.

Gostiona

Franjo Tkalčić

(prije Ivan Budi)

Dnevno svježi zajutak, najbolja Plješivička vina od g. 1923. Svaki dan svježe pivo na čaše.

Primaju se abonenti uz znatan popust. **Najljepša bašča.** Ugodna hladovina Preporučuje se

Franjo Tkalčić
gostioničar.

Prodajem posjed

na raskršću cesta te samoborskoj želj. stanici Sv. Nedelja, sastojeci od kuće uređene za dućan i gostionicu, te svih potrebnih gospodarskih zgrada sposobnih za svako poduzće zatim gradilišta, vrta, voćnjaka i potkornice, oko 1 rali.

Upitati Josipović na želj. stanici Sv. Nedelja.

Gostiona k Zvijezdi

preporučuje sobe za strance. Svaki dan izvrsne domaće kranjske kobasice. Topla i mrzla kuhinja Cijene solidne. Točna podvorba.

Toći se pravo Plješivičko vino. Lijepo i novo uređena kugljana.

Društvo koje želi kugljati može se na istu abonirati pa za to vrijeme nemaju drugi pristup u istu.

Skladište piva „Union“ Ljubljana gg. gostioničari mogu istu dobiti kod mene u svakoj kol čini.

P. n. gg. gostioničari!

pivo Jelačić i Export

u buradi i bocama prodajem uz istu cijenu kao u zagrebačkoj pivovari.

Preporučujem se

Franjo Tkalčić
gostioničar.

U Samoboru!

Gostionica „Gaj“

na glavnom trgu br. 19.

sa lijepo uređenim prostorijama te velikom i hladovitom bašćom.

Teče se prvorazredna samoborska, okička i plješivička vina, te uvijek svježe pivo na čaše i vrčeve, izvrsna domaća kuhinja uz toplu i mrzlu zakusku.

Primaju se abonenti.

Za točnu i solidnu podvorbu, te umjerene cijene jamči i preporuča se cij. općinstvu

Mirko Kirinić.